

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

Cap. 7. Quod verum gaudium reperiatur in imitatione passionis Christi

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

XVII.

Ultima prerogativa Passionis Christi est, quod sit
 honoratio afflictorum & tribulorum, Spina nostra
 tribulationum *refusa sunt in capite Christi*, ait *Tertull.*
Tertull.
 Iulianus, & in eo perdidit aculeum: vnde non pun-
 get, veluti primò pungebant: tum quia ante Passio-
 nem eis inerat eternæ damnationis aculeus; tribulatio
 quoque & afflictio tempore illo quasi infernalium pœ-
 nitentiarum principium erat: tum etiam propter consolatio-
 nem, quæ propter merita Passionis Christi communi-
 catur vobis in mortificationibus: etenim secundum di-
 ctum D. Augustini: *omnis consolatio & illuminatio men-
 tis in Cruce, & per Crucem.*

*S. August.
 Man. c. 21.*

CAP. VII.

*Quod verum gaudium reperiat in Imita-
 tione Passionis Christi.*

Communicantes Christi Passionibus, gaudent. horta-
 tur S. Apostolus Petrus. *Ast primâ fronte hæc sen- 1. Pet. 4.*
 tentia Apostoli nonnullas patitur difficultates. Primò e-
 rit non videtur esse conformis rationi: siquidem tribu-
 latio est malum, & malum ut malum nequit esse obic-
 tum amoris & gaudii; sed potius odii, doloris & tristi-
 tiæ. Secundò, quia neque etiam est conformis exemplo
 Christi, qui in horto passus fuit cum tristitia & sine vilo
 gaudio. Ad hæc respondetur ex doctrina S. Thomæ, *S. Th. opuse*
 esse gaudii species: aliud enim est gaudium affe- 18. c. 22 p. 1.
 ctuum, & est amoris effectus: aliud intellectuum, & est 9. 28. arti 2.
 effectus apprehensionis utilitatis obiecti. Per hanc
 distinctionem resolvit idem S. Doctor aliud quoddam
 gaudium, quomodo, nimirum, Sacramentum Altaris in se
 habens sit, *habens omnem saporem suavitatis*, cum nõ omnes
 in Communione talem experiantur dulcedinẽ. Præfatã
 distinguitur distinctione satisfactiõis & respondet, quod non om-
 nes sapunt dulcedinem Divinam per affectum devo-
 tionis; sed omnes sapiunt per intellectum multa utilitatis.

b 4 Quem-

Quemadmodum (& est eiusdem S. Doctoris exentium) medicina non est dulcis palato corporis; bene quoniam palato rationis & mentis, in quantum consideratur, quam causa salutis & sanctis. Ad eundem modum communitio Passionis Christi non omnibus supponit materiam gaudii affectiui (neque de hoc gaudio loquitur S. Apost. Petrus) at omni us subministrat materiam gaudii intellectiui, de quo loquitur idem Apostolus, cuncti namque considerare possunt inestimabilem thesauro Gratia, Virtutum, & Gloriz, quos lucratur in participatione Passionis Christi, & eiusdem communitatione.

1. Pet. 4.

Merito, sicut nos admonet Apostolus: *Communicantes Christi Passionibus, gaudeat*; quando nihil pro Christo sustinetis, eximium illud & magnum bonum, quod se, um confert passio ista, considerate. Et hæc consideratio vocatur gaudium, non solum, quia effectus causa gaudii, nisi tribulatio poneret obstaculum; verum etiam, quia est gaudium per æquiuocentiam, tantam tribuens pacem & quietem in passione, ac si anima non tribulatione; sed abundanti adimpleta esset gaudio. Hoc gaudium est in potestate nostra, & temper, cum volumus, illud habere possumus & est gaudium considerationis, considerando bona tribulationis, ac persistendo in superficiali apparenzia mali eiusdem tribulationis. Verum quantum debet esse hoc gaudium? Respondet S. Iacobus: *Omne gaudium, id est, summum*

Iac. 1.

gaudium; quia est de summo bono, quod non eximit per tribulationem. Et vult dicere, quod sicut bonum, quod quis lucratur per Crucem, est omne bonum, quod est summum bonum; ita æstimatio, precium, amor, quod quis fertur erga crucem, pariter summus esse debet, & quasi infinitus. Siquidem iuxta doctrinam Doctorum

S. Th. 1. 2.

q. 12. art. 4.

Angelici, *idem est motus medii & finis*; eodem actu, eademque intentione amoris amatur salus & medicina propter salutem. In tantum igitur, & cum eadem intentione amoris debeo amare Gloriam & tribulationem, in quantum hæc est medium & causa illius. Quare pro exercitio, quando Dominus mediante quadam tribulatione te Crucis suæ facit participem, si uocatus habere gaudium affectiui, exerce intellectiui, contem-

modo utilitates & emolumenta in Cruce comprehensa.
 aduocantur ad illa tria, iuxta tres actus hierarchicos,
 nempe, purgare, illuminare & perficere. Quia tribula-
 tio te purgat ab omni peccati macula, te liberat à pena,
 moderatur passiones tuas, emundat & expurgat cor ab
 omni affectu cicato: insuper illuminat te in cogitatio-
 nem ipsius, eminentiæ Dei, humilitatis & Passionis
 Christi: Denique te perficit in imitatione Christi, &
 quod ad passionem in præsentem, & quo ad gloriam infu-

Legitur de quodam sancto Cæco, quod visu miracu-
 lo restituito ad instantiam & preces populi, & exinde
 eodem plaudente & iubilante populo gratiæ ergò Diui-
 nus receptæ, ipse solus dolebat, & plangebat, adeò, vt
 precibus ad Deum tudent preces, quatenus gratiam caci-
 tati sibi restitueret: vti & cum summa sui satisfactione
 eandem obtinuit. Vbi notanda illa verba (*gratiam ca-*
 citati) non eam appellabat molestiam, aut incommo-
 dum, vel etiam infortunium; sed gratiam; cognoscebat
 namque fructum illius & utilitatem. Pari modo tibi
 recordandum est, quotiescunque tibi surripitur amicus, fa-
 miliaris, aut aliis priuaris bonis, considera, totam esse gra-
 tiam Dei: gratia est paupertas, gratia est infirmitas &c.
 æquall de tot, tantisque beneficiis & gratis Deo gratias
 agens conformando te in omnibus sanctissimæ eius vo-

Verùm, vt penitus huius doctrinæ inspiciamus veri-
 tatem, cuiusdam dubio, quod quis adducere posset, re-
 spondetur. Quis status est maioris perfectionis? il-
 licet, qui patitur aliquid cū gaudio affectiuo, vel alte-
 rius, qui patitur eum solo gaudio intellectiuo? Respon-
 detur huic secundum statum desolationis, & puræ suf-
 fusionis esse perfectiorem: tunc siquidem derelicti su-
 mus non à gratia, sed solum à Dei consolatione. Et qui-
 bus est maioris perfectionis, primò, quia in hoc statu ser-
 uamus Deo in veritate, id est, in puritate gloriæ suæ, &
 gratias absque ullo proprio commodo & utilitate.
 secundò, quia sic nos similiore reddimus derelictioni
 Christi in Cruce, in qua dixit: *Deus, Deus meus, vt quid*
 dereliquisti me? & fuit derelictus non ab vnione, nec à

Specul.
 exempl.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

gratia, sed tantum à consolatione Diuina. Tertio quò
in illo inagis acquiritur & exercetur humilitas: liqui-
dè, cum bona exercemus opera absque percipiendi
gaudii in voluntate resultandis, & consolationis leu-
lis redundantis in appetitum sensituum; humilitas
nos, operamurque, ac si non operaremur. Quasi-
modum si quis se cibo reficeret, nec tamen adueniret,
vel dormiret; cibi sentiret quidè effectum, quantum
non se cibo refectum fuisse existimaret. Hinc originem
ducit Humilitas Sanctorum: etenim in hoc statu tota
derelictionis & desolationis nullam percipiunt conso-
lationem ex virtutis exercitio, id est, esto egregia per-
gant virtutum opera, nihil tamen se fecisse opinantur.

Chyon. lib.

2. c. 48.

Concludam hoc caput celeberrimam illam S. Francisci
doctrinam datam fratri Leoni Percussio proficiscenti ad B.
Virginem Angelorum, videlicet perfectum gaudium
non consistere in gratis gratis datis, neque in cognitio-
ne omnium scientiarum, neque in locutione Angelica,
vel etiam in conversione totius Mundi; sed in perfecta
patientia in tribulationibus habenda, contemplando
exemplum Christi, considerando etiam, quod tribulatio
illa nobis detur propter peccata nostra, nec non Deus
causa illius, aut perimitendo, aut ordinando illam. Et
hanc illius dabit rationem: quia omnes illæ gratiæ pro-
ueniunt à Deo, & sunt aliquid Dei, vnde nec in illis glo-
riari possumus; aut pati, sufferre & toletare patienter,
est res nostra (cum gratia Dei) ac propterea in his glo-
dere & gloriari possumus. Vnde dicebat Apostolus:
2. Cor. 12. Non gloriabor in gratis gratis datis, sed gloriabor in
Gal. 6. firmitatibus meis (in tribulationibus.) Et *Absti. min. glo-*
riari nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi. In illa
aiebat S. Franciscus (nempe in gratis gratis datis) *Absti.*
Frater Leo, quia ibi non est perfecta letitia. Sed in illa
(nimirum, in tribulationibus cum patientia persequenda)
Absti. scribo, quia ibi est perfecta letitia. Vbi aduertendum
sanctum virum loqui de letitia & gaudio intellectuum,
quod consistit in patientia pacifica & cogitata, dispa-
timur, ut dictum est, & non in letitia affectiva, quæ
exercitium & virtutum substantiam minimè necesse
est.

2. Cor. 12.

Gal. 6.